

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Стефанюка Андрія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частини четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII та в чинній редакції

м. К и ї в
22 травня 2019 року
№ 140-2(I)/2019

Справа № 3-128/2019(2909/19)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого, доповідача,
Саса Сергія Володимировича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Стефанюка Андрія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частини четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399) в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII та в чинній редакції.

Заслухавши суддю-доповідача Мельника М.І. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Стефанюк А.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині першій статті 8, статті 22, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, четвертій статті 41, частині першій статті 46, статті 48, частині першій статті 58, частині першій статті 64, пункту 6 частини першої статті 92 Конституції України (конституційність) окремого положення частини четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ (далі – Закон № 2262) в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII (далі – Закон № 1774) „і провадиться у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України“ та окремого положення частини четвертої статті 63 Закону № 2262 в редакції Закону № 1774 „на умовах, у порядку та розмірах, передбачених Кабінетом Міністрів України“.

Із аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає, що Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду, розглянувши в порядку спрощеного позовного провадження зразкову адміністративну справу, рішенням від 12 березня 2018 року відмовив у задоволенні позовних вимог Федишена Р.В. до Ліквідаційної комісії Управління Міністерства внутрішніх справ України у Вінницькій області (далі – Ліквідаційна комісія), третя особа на стороні відповідача без самостійних вимог на предмет спору – Головне управління Пенсійного фонду України у Вінницькій області (далі – Управління), про визнання бездіяльності неправомірною та зобов'язання вчинити дії, зокрема визнати протиправною бездіяльність Ліквідаційної комісії щодо нескладення нової довідки про розмір грошового забезпечення для перерахунку його пенсії за формою, передбаченою додатком 2 до Порядку проведення перерахунку пенсій, призначених

відповідно до Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 13 лютого 2008 року № 45 зі змінами, ненаправлення такої нової довідки до Управління для подальшого перерахунку пенсії; зобов'язати Ліквідаційну комісію виготовити та направити до Управління нову довідку про розмір грошового забезпечення із зазначенням основних і додаткових видів грошового забезпечення у таких розмірах, зокрема надбавку за виконання особливо важливих завдань та премії.

Стефанюк А.М. є пенсіонером органів внутрішніх справ, отримує пенсію, призначену згідно із Законом № 2262. Автор клопотання подав до Великої Палати Верховного Суду апеляційну скаргу на рішення Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 12 березня 2018 року у зразковій справі за адміністративним позовом Федишена Р.В.

Постановою Великої Палати Верховного Суду від 12 грудня 2018 року апеляційну скаргу Стефанюка А.М. залишено без задоволення, а рішення Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 12 березня 2018 року – без змін.

Стефанюк А.М. вказує, що в остаточному судовому рішенні Велика Палата Верховного Суду „застосувала положення ч. 4 статті 63 Закону № 2262–XII у якій визначено, що перерахунок пенсій особам, які отримують пенсії за цим Законом, провадиться в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що оспорювані положення Закону № 2262 та Закону № 2262 в редакції Закону № 1774 „за якими діяв орган (КМУ), що прийняв підзаконний акт (постанова КМУ № 45), не відповідає Конституції“ та „дозволили КМУ допустити звуження прав пенсіонерів ОВС на отримання належної перерахованої пенсії, скасувавши певні надбавки, визначивши премію у середніх розмірах, а в подальшому проводити перерахунок пенсій взагалі без врахування додаткових видів грошового забезпечення та без премії“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду) (абзац перший, пункт 1 частини першої статті 77).

На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, остаточним судовим рішенням, у якому застосовані „положення ч. 4 статті 63 Закону № 2262–XII“, є постанова Великої Палати Верховного Суду від 12 грудня 2018 року, прийнята за результатами розгляду його апеляційної скарги на рішення Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 12 березня 2018 року.

Аналіз матеріалів конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень дає підстави для висновку, що постанова Великої Палати Верховного Суду від 12 грудня 2018 року, ухвалена за результатами розгляду зразкової справи за адміністративним позовом Федишена Р.В., не є остаточним судовим рішенням у справі Стефанюка А.М. Інформації про те, що автор клопотання вичерпав усі національні засоби юридичного захисту у власній справі, немає.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 1 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Стефанюка Андрія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень частини четвертої статті 63 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–ХІІ в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 6 грудня 2016 року № 1774–VIII та в чинній редакції на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**